

PROCEDURY
POSTĘPOWANIA
W SYTUACJACH
KRYZYSOWYCH
I NADZWYCZAJNYCH
OBOWIĄZUJĄCE W SOSW W SANOKU

Maj 2019

Spis procedur postępowania w sytuacjach kryzysowych i nadzwyczajnych

- I. Używanie wulgarnego słownictwa na terenie ośrodka.**
- II. Wagary.**
- III. Samowolne opuszczenie szkoły w czasie zajęć lekcyjnych, organizowanych przez ośrodek lub zorganizowanych wyjazdów szkolnych.**
- IV. Stosowanie przemocy fizycznej lub psychicznej.**
- V. Używanie substancji szkodliwych dla zdrowia.**
- VI. Podejrzenie, że uczeń w ośrodku jest w stanie odurzenia.**
- VII. Podejrzenie, że uczeń posiada przy sobie substancję psychoaktywną.**
- VIII. Znalezienie substancji przypominającej narkotyki.**
- IX. Usiłowanie popełnienia samobójstwa lub zamiaru samobójczego**
- X. Śmierć samobójcza ucznia na terenie ośrodka i poza nim.**
- XI. Postępowanie wobec ucznia – sprawcy czynu karalnego lub przestępstwa na terenie ośrodka.**
- XII. Postępowanie wobec ucznia – ofiary czynu karalnego.**
- XIII. W przypadku otrzymania zgłoszenia o podłożeniu ładunku wybuchowego lub telefonicznego odebrania zgłoszenia o podłożeniu ładunku wybuchowego i podłożenia ognia.**
- XIV. Wybuch pożaru.**
- XV. Kontakt z mediami w sytuacji kryzysowej.**
- XVI. Procedura korzystania z telefonów komórkowych i sprzętu elektronicznego na terenie szkoły.**

I. Używanie wulgarnego słownictwa na terenie szkoły.

Gdy nauczyciel jest świadkiem używania przez ucznia wulgarnego słownictwa ma bezwzględny obowiązek zareagowania:

1. Sam przeprowadza rozmowę z uczniem.
2. Wpisuje informację dla rodziców do zeszytu kontaktów oraz uwagę o nagannym zachowaniu ucznia do dziennika lekcyjnego.
3. Powiadamia wychowawcę klasy.

Jeżeli świadkiem stosowania wulgarnego słownictwa jest pracownik obsługi, zgłasza ten fakt wychowawcy klasy. W przypadku powtarzających się zachowań wychowawca:

1. Przeprowadza rozmowę z rodzicami/opiekunami prawnymi ucznia i sporządza krótką notatkę z rozmowy.
2. W przypadku braku poprawy przekazuje sprawę pedagogowi szkolnemu/psychologowi, który przeprowadza rozmowę z uczniem i rodzicami.
3. W przypadku braku poprawy wychowawca lub pedagog/psycholog szkolny powiadamia dyrektora, który stosuje środki wychowawcze zgodne ze statutem.

II. Wagary.

W sytuacji, gdy nauczyciel podejrzewa, że uczeń jest nieobecny w szkole z powodu wagarów:

1. Natychmiast kontaktuje się z wychowawcą lub pedagogiem szkolnym/psychologiem.
2. W/w wymienione osoby natychmiast kontaktują się z rodzicem/opiekunem prawnym i weryfikują podejrzenie.
3. Jeżeli podejrzenia się potwierdziły, po przyjściu ucznia do szkoły wychowawca klasy przeprowadza z nim rozmowę wychowawczą i powiadamia pedagoga szkolnego/psychologa, który przeprowadza z uczniem rozmowę motywującą i podejmuje inne środki oddziaływania wychowawczego. Pedagog szkolny przeprowadza

rozmowę z rodzicami ucznia na temat prawnych konsekwencji nierealizowania obowiązku szkolnego.

W przypadku ucznia pełnoletniego podejmują działania określone w statucie.

4. Jeżeli ww. działania są nieskuteczne wychowawca klasy, pedagog szkolny/psycholog informuje o tym fakcie dyrektora ośrodka, który stosuje środki wychowawcze zgodne ze statutem.
5. Jeżeli uczeń nadal uporczywie wagaruje dyrektor zgłasza ten fakt do Sądu Rejonowego Wydział Rodzinny i Nieletnich z uwagi na zagrożenie demoralizacją.

III. Samowolne opuszczenie szkoły w czasie zajęć lekcyjnych, organizowanych przez ośrodek lub zorganizowanych wyjazdów szkolnych.

1. Pracownik szkoły, który stwierdził, że uczeń samowolnie opuścił teren szkoły zgłasza ten fakt wychowawcy klasy, a jeżeli ten jest nieobecny pedagogowi szkolnemu/psychologowi i dyrektorowi ośrodka.
2. Wychowawca, pedagog szkolny/psycholog, zawiadamiają rodziców o fakcie oddalenia się ucznia i zgłoszeniu zdarzenia na policję i do straży miejskiej.
3. Wychowawca, pedagog szkolny/psycholog, o fakcie oddalenia informują odpowiednie służby i umieszczają adnotację o zdarzeniu w dzienniku lekcyjnym.
4. Po powrocie ucznia do szkoły wychowawca oraz pedagog/psycholog, w obecności rodziców przeprowadzają z nim rozmowę wychowawczą.
5. Jeżeli podobna sytuacja powtarza się pedagog szkolny/psycholog zawiadamia dyrektora ośrodka, który zgłasza ten fakt do Sądu Rejonowego Wydział Rodzinny i Nieletnich z uwagi na zagrożenie demoralizacją lub w przypadku ucznia pełnoletniego stosuje inne środki określone w statucie.

IV. Stosowanie przemocy fizycznej lub psychicznej.

1. Nauczyciel, pracownik szkoły, który jest świadkiem stosowania przemocy ma obowiązek adekwatnie zareagować w celu zabezpieczenia przed dalszą przemocą.
2. Nauczyciel, pracownik szkoły zgłasza ten fakt wychowawcy klasy.
3. Wychowawca przeprowadza rozmowę wyjaśniającą z uczniem i powiadamia rodziców/opiekunów prawnych.
4. Wychowawca, jeżeli sytuacja tego wymaga, zgłasza fakt wystąpienia aktu przemocy pedagogowi szkolnemu/psychologowi a ten dyrektorowi ośrodka.
5. W przypadku szczególnie drastycznych przejawów przemocy lub gdy, akty te powtarzają się nauczyciel sporządza notatkę opisującą sytuację i przekazuje ją wychowawcy, pedagogowi szkolnemu/psychologowi.
6. Wychowawca natychmiast powiadamia rodziców sprawcy i poszkodowanego pisemnie lub telefonicznie i odnotowuje ten fakt w dzienniku lekcyjnym.
7. W stosunku do ucznia przejawiającego przemoc stosuje się środki wychowawcze przewidziane w statucie.
8. W powtarzających się i drastycznych przypadkach aktów agresji dyrektor ośrodka zgłasza te fakty policji.

V. Używanie substancji szkodliwych dla zdrowia.

1. W przypadku zauważenia, że uczeń przyjmuje leki:
 - a. Nauczyciel ustala rodzaj i nazwę leku. Uzyskane informacje przekazuje wychowawcy, pielęgniarce lub dyrektorowi ośrodka.
 - b. W przypadku jakichkolwiek wątpliwości nauczyciel/wychowawca ma obowiązek skontaktować się z rodzicami/opiekunami prawnymi ucznia.
 - c. W uzasadnionych przypadkach powinien zatrzymać lek do czasu wyjaśnienia sytuacji.

2. Nauczyciel, który znajdzie leki lub inne substancje niebezpieczne, ma obowiązek zabezpieczyć je i zgłosić ten fakt dyrektorowi ośrodka.
3. Pracownik szkoły, który był świadkiem lub dowiedział się o używaniu przez ucznia tytoniu, alkoholu, środków psychoaktywnych lub narkotyków powiadamia niezwłocznie pedagoga szkolnego/psychologa, wychowawcę klasy, pielęgniarkę i dyrektora ośrodka.
4. Pedagog szkolny/psycholog i wychowawca klasy lub dyrektor przeprowadzają rozmowę z uczniem i wzywają rodziców/opiekunów prawnych.
5. Uczeń i rodzic/opiekun prawny są powiadamiani o konsekwencjach takiego zachowania (zgodnie ze statutem).
6. W przypadku stwierdzenia na terenie szkoły narkotyków lub innych środków psychoaktywnych dyrektor zawiadamia policję.
7. W stosunku do ucznia używającego substancji psychoaktywnych stosuje się środki wychowawcze przewidziane w statucie.
8. Jeżeli sytuacje używania szkodliwych substancji powtórzą się, dyrektor ośrodka zgłasza problem zagrożenia demoralizacją do Sądu Rejonowego Wydział Rodzinny i Nieletnich.

VI. Podejrzenie, że uczeń w ośrodku jest w stanie odurzenia.

1. Pracownik szkoły powiadamia o swoich przypuszczeniach wychowawcę klasy, pedagoga szkolnego/psychologa.
2. Odizolowuje ucznia od reszty klasy, ale ze względów bezpieczeństwa nie pozostawia go samego; stwarza warunki, w których nie będzie zagrożone jego życie lub zdrowie.
3. Wzywa pielęgniarkę, pogotowie ratunkowe oraz policję.
4. Zawiadamia o tym fakcie dyrektora ośrodka oraz rodziców/opiekunów prawnych, których zobowiązuje do niezwłocznego stawienia się w szkole. Zgodnie z dyspozycją lekarza pogotowia uczeń może zostać zabrany przez nich do domu, przewieziony do placówki służby zdrowia lub przekazany funkcjonariuszom policji.

5. Jeżeli powtarzają się przypadki, w których uczeń niepełnoletni znajduje się pod wpływem alkoholu lub narkotyków na terenie szkoły, to dyrektor ośrodka ma obowiązek powiadomić o tym policję i Sąd Rejonowy Wydział Rodzinny i Nieletnich.
6. W stosunku do ucznia, który w szkole przebywał w stanie odurzenia stosuje się środki wychowawcze przewidziane w statucie.

VII. Podejrzenie, że uczeń posiada przy sobie substancję psychoaktywną.

1. Nauczyciel w obecności innej osoby (wychowawca, pedagog, psycholog, dyrektor, itp.) ma prawo żądać, aby uczeń przekazał mu tę substancję, pokazał zawartość torby szkolnej oraz kieszeni (we własnej odzieży), ew. innych przedmiotów budzących podejrzenie co do ich związku z poszukiwaną substancją. Nauczyciel nie ma prawa samodzielnie wykonać czynności przeszukania odzieży ani torby szkolnej ucznia – jest to czynność zastrzeżona wyłącznie dla policji.
2. O swoich spostrzeżeniach powiadamia dyrektora ośrodka oraz rodziców/opiekunów prawnych i wzywa ich do natychmiastowego stawienia.
3. W przypadku, gdy uczeń, mimo wezwania, odmawia przekazania nauczycielowi substancji i pokazania zawartości torby szkolnej, dyrektor ośrodka wzywa policję, która przeszukuje odzież i przedmioty należące do ucznia oraz zabezpiecza znalezioną substancję i zabiera ją do ekspertyzy.
4. Jeżeli uczeń wyda substancję dobrowolnie, nauczyciel, po odpowiednim zabezpieczeniu, zobowiązany jest bezzwłocznie przekazać ją do jednostki policji. Wcześniej próbuje ustalić, w jaki sposób i od kogo, uczeń nabył substancję. Całe zdarzenie nauczyciel dokumentuje, sporządzając możliwie dokładną notatkę z ustaleń wraz ze swoimi spostrzeżeniami.
5. W stosunku do ucznia posiadającego substancję psychoaktywną stosuje się środki wychowawcze przewidziane w statucie.
6. O zaistniałym zdarzeniu dyrektor ośrodka powiadamia Sąd Rejonowy Wydział Rodzinny i Nieletnich.

VIII. Znalezienie substancji przypominającej narkotyki.

W przypadku znalezienia substancji przypominającej narkotyki pracownik powinien:

1. Zachowując środki ostrożności zabezpieczyć substancję przed dostępem do niej osób niepowołanych i ewentualnym jej zniszczeniem oraz próbować ustalić, do kogo znaleziona substancja należy.
2. Powiadomić o zaistniałym zdarzeniu dyrektora ośrodka, który wzywa policję.
3. Po przyjeździe policji niezwłocznie przekazać zabezpieczoną substancję i informacje dotyczące szczegółów zdarzenia.

IX. Usiłowanie popełnienia samobójstwa lub zamiaru samobójczego.

A. Kontakt, komunikacja i wsparcie:

1. Pracownik szkoły, który dowiedział się o zamiarze lub usiłowaniu popełnienia samobójstwa ucznia (w szkole lub poza szkołą) natychmiast nawiązuje i podtrzymuje kontakt niewerbalny i werbalny z dzieckiem.
2. Następnie zawiadamia niezwłocznie dyrekcję ośrodka, pedagoga szkolnego/psychologa.

B. Dyrektor ośrodka zapewnia uczniowi bezpieczeństwo fizyczne poprzez:

1. Stałą obecność z uczniem osoby dorosłej.
2. Udzielenie w razie potrzeby pierwszej pomocy przedlekarskiej, wezwanie pielęgniarki.
3. Zawiadomienie rodziców/opiekunów prawnych ucznia, pogotowia ratunkowego, ewentualnie policji.
4. Izolację ucznia od grupy rówieśniczej.

C. Dyrektor ośrodka:

1. Zawiadamia organ nadzoru pedagogicznego o zaistniałej sytuacji.
2. Przekazuje ucznia rodzicom/opiekunom prawnym i ewentualnie służbom ratunkowym.

D. Następnie dyrektor koordynuje:

1. Powołanie Szkolnego Zespołu Kryzysowego (zgodnie z „Procedurą Ogólną Bezpieczeństwa SOSW w Sanoku”) do zdiagnozowania sytuacji i podejmowania działań interwencyjnych.
2. Zespół nawiązuje współpracę z instytucjami, które mogą pomóc w rozwiązaniu sytuacji kryzysowej.
3. Interwencję w środowisku rówieśniczym ucznia prowadzoną przez pedagoga szkolnego/psychologa oraz specjalistów z Publicznej Poradni Psychologiczno-Pedagogicznej (ewentualnie z Poradni Zdrowia Psychicznego) w celu prewencji naśladownictwa i pomocy uczniom w odreagowaniu stresu.
4. Spotkanie dla wychowawcy, nauczycieli uczących dziecko i Rady Pedagogicznej w celu:
 - a) poinformowania o zaistniałej sytuacji i jej przebiegu,
 - b) pomocy nauczycielom i pracownikom szkoły w odreagowaniu stresu psychicznego,
 - c) diagnozy sytuacji życiowej ucznia i formułowania sposobów pomocy uczniowi.

E. Dyrektor ośrodka zapewnia realizację planu zapobiegania ostrym sytuacjom kryzysowym:

1. Wspieranie ucznia i jego rodziny po zamiarze lub usiłowaniu samobójstwa poprzez:
 - a) pomoc w uzyskaniu przez ucznia i jego rodzinę wsparcia specjalistycznego (medycznego, psychologicznego),
 - b) realizowanie zaleceń zawartych we wskazaniach specjalistów opiekujących się uczniem i jego rodziną.

X. Śmierć samobójcza ucznia na terenie ośrodka i poza nim.

W każdym przypadku wykrycia śmierci samobójczej na terenie ośrodka:

1. Pracownik, który pierwszy dotrze na miejsce zdarzenia:

- a) Podejmuje próbę udzielenia pierwszej pomocy przedlekarskiej.
- b) Powiadamienia dyrekcję ośrodka.
- c) Pozostaje w miejscu zdarzenia do przybycia właściwych służb.
- d) Dyrekcja zapewnia obecność drugiego pracownika celem izolacji miejsca zdarzenia.

2. Dyrektor ośrodka:

- a) Dyrektor zapewnia obecność drugiego pracownika celem izolacji miejsca zdarzenia.
- b) Niezwłocznie kontaktuje się w sytuacji śmierci samobójczej dokonanej na terenie ośrodka z:
 - służbami medycznymi,
 - rodzicami,
 - policją, prokuraturą,
 - organem nadzoru pedagogicznego.
- c) Organizuje i udziela niezbędnej pomocy służbom ratowniczym i policji, prokuraturze.
- d) Podejmuje decyzje o dalszej organizacji pracy szkoły w danym dniu.
- e) Organizuje spotkanie dla wychowawcy, nauczycieli uczących dziecko i Rady Pedagogicznej.

3. Dyrektor ośrodka podejmuje następujące działania w sytuacji śmierci samobójczej poza szkołą:

- a) Powiadamia nadzór pedagogiczny.
- b) Organizuje wspólnie z pedagogiem szkolnym, psychologiem interwencję w środowisku rówieśniczym uczniów i nauczycieli.

XI. Postępowanie wobec ucznia – sprawcy czynu karalnego lub przestępstwa na terenie ośrodka.

W przypadku, gdy uczeń na terenie ośrodka popełni czyn karalny, pracownik ośrodka:

1. niezwłocznie powiadamia dyrekcję,
2. ustala okoliczności czynu i ewentualnych świadków zdarzenia,
3. przekazuje sprawcę (o ile jest znany i przebywa na terenie szkoły) dyrekcji, lub pedagogowi szkolnemu/psychologowi pod opiekę,
4. powiadamia rodziców ucznia – sprawcy,
5. niezwłocznie powiadamia policję w przypadku, gdy sprawa jest poważna (rozbój, uszkodzenie ciała, itp.) lub sprawca nie jest uczniem ośrodka i jego tożsamość nie jest nikomu znana,
6. zabezpiecza ewentualne dowody przestępstwa lub przedmioty pochodzące z przestępstwa i przekazuje je policji.

XII. Postępowanie nauczyciela wobec ucznia - ofiary czynu karalnego.

W przypadku, gdy uczeń na terenie ośrodka jest ofiarą czynu karalnego, pracownik szkoły powinien:

1. udzielić pierwszej pomocy przedlekarskiej, bądź zapewnić jej udzielenie poprzez wezwanie pielęgniarki lub lekarza (w przypadku obrażeń),
2. niezwłocznie powiadomić dyrektora ośrodka,
3. powiadomić rodziców/opiekunów prawnych ucznia,
4. wezwać policję w przypadku, kiedy istnieje konieczność profesjonalnego zabezpieczenia śladów przestępstwa, ustalenia okoliczności i ewentualnych świadków zdarzenia.

XIII. W przypadku otrzymania zgłoszenia o podłożeniu ładunku wybuchowego lub telefonicznego odebrania zgłoszenia o podłożeniu ładunku wybuchowego i podłożenia.

1. Należy natychmiast powiadomić dyrekcję ośrodka.
2. Dyrektor podejmuje decyzję o:
 - a. wezwaniu policji, straży pożarnej,
 - b. przerwaniu lekcji,
 - c. przeprowadzeniu ewakuacji uczniów,
 - d. zabezpieczeniu dokumentów.
3. Uczniom i pracownikom szkoły nie wolno dotykać przedmiotów, urządzeń, które budzą podejrzenie.
4. Należy zachować spokój nie dopuścić do paniki.
5. Do czasu przybycia policji i straży pożarnej akcją kieruje dyrektor ośrodka.

XIV. Wybuch pożaru.

Osoba, która zauważyła pożar:

1. Powiadamia i ostrzega o pożarze w każdy dostępny sposób a w szczególności sygnałem dźwiękowym. („Zasady ewakuacji z budynków SOSW w Sanoku”.)
2. Niezwłocznie powiadamia straż pożarną i dyrekcję ośrodka.
3. Przeprowadza się natychmiastową ewakuację.
4. Do czasu przybycia straży pożarnej akcją ewakuacji kieruje dyrektor i wicedyrektorzy szkoły.

Zasady ewakuacji osób z obiektu zagrożonego:

1. Decyzję o ewakuacji podejmuje dyrektor szkoły lub osoba kierująca akcją.
2. Ewakuację prowadzi się w sposób zorganizowany, według opracowanych i oznaczonych dróg ewakuacyjnych.
3. W czasie ewakuacji nauczyciele uczący w poszczególnych salach lekcyjnych, zapewniają właściwą organizację ruchu, nie dopuszczają do wybuchu paniki.

XV. Kontakt z mediami w sytuacji kryzysowej.

Osoba, do której zwracają się przedstawiciele mediów:

1. Nauczyciel, pracownik, który nie jest upoważniony przez dyrektora ośrodka nie udziela żadnych informacji mediom.
2. Zawiadamia niezwłocznie dyrektora i kieruje do niego przedstawiciela mediów.
3. Dyrektor udziela niezbędnych informacji.
4. W szczególnych przypadkach dyrektor udziela pełnomocnictwa wybranym osobom do udzielania informacji mediom.

XVI. Procedura korzystania z telefonów komórkowych i sprzętu elektronicznego na terenie ośrodka.

1. Podczas pobytu w szkole obowiązuje całkowity zakaz używania telefonów komórkowych (aparaty powinny być wyłączone i schowane).
2. Uczniowie przynoszą do ośrodka telefony komórkowe, odtwarzacze i inny sprzęt elektroniczny na własną odpowiedzialność.
3. Ośrodek nie ponosi odpowiedzialności za zniszczenie lub zagubienie czy kradzież sprzętu.
4. Każdy uczeń, w uzasadnionych przypadkach ma prawo korzystania z telefonu stacjonarnego w sekretariacie szkoły.

5. Pracownik administracji w sekretariacie ma obowiązek przekazania uczniowi informacji telefonicznej od rodziców/opiekunów prawnych.
6. Nagrywanie dźwięku i obrazu za pomocą telefonu, dyktafonu, odtwarzacza MP czy aparatu fotograficznego przez uczniów, jest całkowicie zakazane na terenie ośrodka.
7. Naruszenie przez ucznia zasad używania telefonów komórkowych na terenie szkoły skutkuje przekazaniem przez właściciela wyłączzonego telefon do „depozytu” gabinecie dyrektora szkoły lub sekretariacie.
8. Wychowawca klasy odnotowuje ten fakt w dzienniku lekcyjnym.
9. W przypadku, gdy sytuacja powtórzy się zostają zastosowane środki wychowawcze zgodne ze statutem.
10. Po odbiór telefonu zgłaszają się rodzice/prawni opiekunowie ucznia. Zostają oni zapoznani z sytuacją i pouczeni o konsekwencjach (w tym prawnych związanych z naruszeniem prywatności pracowników ośrodka i uczniów).
11. Wszelkie objawy permanentnego łamania zasad współżycia społecznego w ośrodku mogą być traktowane jako przejaw demoralizacji i skutkować zawiadomieniem Sądu Rejonowego Wydział Rodzinny i Nieletnich.

Definicje

Ośrodek:

Należy przez to rozumieć Specjalny Ośrodek Szkolno-Wychowawczy w Sanoku (SOSW) w skład którego wchodzi: szkoła podstawowa, gimnazjum (na etapie wygaszania), szkoła przysposabiająca do pracy, wczesne wspomaganie rozwoju dziecka, oddziały przygotowania przedszkolnego, oddziały przedszkolne, oddziały rewalidacyjno-wychowawcze, internat.

Nieletni:

Osoba w wieku od 13 do 17 roku życia, która popełniła czyn karalny

Osoba do 18 roku życia jest zagrożona demoralizacją

Młodociani:

Osoby od 17 do 21 roku życia, które za popełnione przestępstwa i wykroczenia odpowiadają na takich samych zasadach jak dorośli. nawet wtedy, gdy jeszcze są uczniami szkół.

Demoralizacja:

Wszelkie czyny i zachowania, wskazujące na destrukcję moralną młodego człowieka. Efektem postępującej demoralizacji jest popełnianie czynów karalnych.

Przykłady przejawów demoralizacji:

- a. niezrealizowanie obowiązku szkolnego – wagary,
- b. spożywanie alkoholu,
- c. używanie środków odurzających lub substancji psychotropowych – narkotyki,
- d. palenie papierosów,
- e. używanie wulgarnych słów,
- f. ucieczki z domów,
- g. włóczęgowski tryb życia,
- h. naruszenie zasad współżycia społecznego,
- i. popełnienie czynu karalnego do 13 roku życia.

Czyny karalne najczęściej popełnianie przez dzieci i młodzież na terenie szkół:

- a. kradzieże (telefony komórkowe, kurtki, plecaki...),
- b. bójki, pobicia, uszczerbek na zdrowiu,
- c. uszkodzenie rzeczy – niszczone jest mienie szkoły i innych uczniów,
- d. przestępstwa z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii,
- e. przestępstwa rozbójnicze /rozboje, wymuszenia rozbójnicze, kradzieże, groźby karalne.

Wypadek ucznia:

Nagle zdarzenie powodujące uraz, wywołane przyczyną zewnętrzną, które nastąpiło w czasie pozostawania ucznia pod opieką szkoły, na jej terenie lub poza nim (wycieczki, wyjścia pod opieką nauczycieli).

Akty prawne:

1. Ustawa z dnia 7 września 1991r. o systemie oświaty (ze zmianami).
2. Ustawa z dnia 26 października 1982r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (ze zmianami).
3. Ustawa z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (ze zmianami).
4. Ustawa z dnia 24 maja 2018r. Prawo oświatowe (ze zmianami).
5. Ustawa z dnia 19 sierpnia 1994r. o ochronie zdrowia psychicznego (ze zmianami).
6. Ustawa z dnia 26 października 1982r. o postępowaniu w sprawach nieletnich (ze zmianami).
7. Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 9 sierpnia 2017r. w sprawie zasad udzielania i organizacji pomocy psychologiczno-pedagogicznej w publicznych przedszkolach, szkołach i placówkach (ze zmianami).
8. Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 18 sierpnia 2015r. w sprawie zakresu i form prowadzenia w szkołach i placówkach systemu oświaty działalności wychowawczej, edukacyjnej, informacyjnej i profilaktycznej w celu przeciwdziałania narkomanii.
9. Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 28 lutego 2019r. w sprawie szczegółowej organizacji publicznych szkół i publicznych przedszkoli.
10. Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 31 października 2018r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny w publicznych i niepublicznych szkołach i placówkach.
11. Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 11 sierpnia 2017r. w sprawie publicznych placówek oświatowo-wychowawczych, młodzieżowych ośrodków wychowawczych, młodzieżowych ośrodków socjoterapii, specjalnych ośrodków szkolno-wychowawczych, specjalnych ośrodków wychowawczych, ośrodków rewalidacyjno-wychowawczych oraz placówek zapewniających opiekę i wychowanie uczniom w zakresie pobierania nauki poza miejscem stałego zamieszkania.
12. Statut Specjalnego Ośrodka Szkolno-Wychowawczego w Sanoku.

Oświadczenie pracownika Specjalnego Ośrodka Szkolno-Wychowawczego w Sanoku potwierdzające przeszkolenie w zakresie procedur postępowania w sytuacjach kryzysowych i nadzwyczajnych.

Niniejszym oświadczam, że zostałam/-em przeszkolona/ny w zakresie procedur postępowania w sytuacjach kryzysowych, w szczególności zapoznałam/-em się z obowiązkami oraz procedurami obowiązującymi na terenie SOSW w Sanoku w następujących obszarach sytuacji kryzysowych:

- XVII. Używanie wulgarnego słownictwa na terenie ośrodka.
- XVIII. Wagary.
- XIX. Samowolne opuszczenie szkoły w czasie zajęć lekcyjnych, organizowanych przez ośrodek lub zorganizowanych wyjazdów szkolnych.
- XX. Stosowanie przemocy fizycznej lub psychicznej.
- XXI. Używanie substancji szkodliwych dla zdrowia.
- XXII. Podejrzenie, że uczeń w ośrodku jest w stanie odurzenia.
- XXIII. Podejrzenie, że uczeń posiada przy sobie substancję psychoaktywną.
- XXIV. Znalezienie substancji przypominającej narkotyki.
- XXV. Usiłowanie popełnienia samobójstwa lub zamiaru samobójczego
- XXVI. Śmierć samobójcza ucznia na terenie ośrodka i poza nim.
- XXVII. Postępowanie wobec ucznia – sprawcy czynu karalnego lub przestępstwa na terenie ośrodka.
- XXVIII. Postępowanie wobec ucznia – ofiary czynu karalnego.
- XXIX. W przypadku otrzymania zgłoszenia o podłożeniu ładunku wybuchowego lub telefonicznego odebrania zgłoszenia o podłożeniu ładunku wybuchowego i podłożenia ognia.
- XXX. Wybuch pożaru.
- XXXI. Kontakt z mediami w sytuacji kryzysowej.
- XXXII. Procedura korzystania z telefonów komórkowych i sprzętu elektronicznego na terenie szkoły.

.....
(data, czytelny podpis)

Oświadczenie powinno być podpisane przez każdego pracownika Specjalnego Ośrodka Szkolno-Wychowawczego w Sanoku po odbyciu szkolenia

- Oświadczenie to zachowuje swoją ważność do kolejnej edycji szkolenia
- Oryginał oświadczenia pozostaje w teczce osobowej